

om sin Roemark, fik han blot det Svar af Godsejerens Betjente, at han maatte endelig ikke tro, at det derved var blevet en indhegnet Lystskov eller Have eller Planteskole. Jeg mener nu, at da dette Lovforslag er fremlagt, er her en Lejlighed til at fremdrage det nævnte Forhold, saa at man maaske kunde faa den Mangel afhjulpen, som er i Loven. Jeg skal tillade mig at anbefale denne Tanke til Overvejelse, baade af den ærede Landbrugsminister og af det Udvalg, som mulig bliver nedsat om denne Sag. Mit paatænkte Forslag gaar ud paa, at det skal være den jagtberettigede forbudt at drive Jagt i anden Mands Roemark, indtil Roerne ere optagne, i Lighed med hvad der i § 9 er bestemt om Sædemarkerne. Jeg mener, at Roemarkerne have lige saa megen Betydning som Sædemarkerne, og vil nogen sige, at der gøres ikke den Skade i Roemarkerne som i Sædemarkerne, saa vil jeg bede ham se efter paa Roemarkerne, naar Jægerne have været der med et Kobbelt Hund. Min Mening er ikke, at den jagtberettigede skal være helt afskaaren fra at jage paa Steder, hvor der er Roer, men kun, at det skal være forbudt, indtil Roerne ere optagne; dette sker jo i Oktober, og der er saa 2 Maaneder tilbage, November og December, hvor de kunne jage Høns og Harer saa meget, de ville. Jeg har virkelig et grundet Haab om at faa Støtte hertil, ikke blot hos det høje Ting, men ogsaa hos den ærede Minister, thi ganske vist er han Minister for Jagtinteresser, men han er dog vel mere Minister for Landbruget og det i første Række.

Der er endnu et Forhold, jeg gerne vil omtale med et Par Ord. Det er Bestemmelsen i Jagtlovens § 11 om, at det er den jagtberettigede tilladt at nedskyde omstrefjende Katte paa anden Mands Ejendom. Det forekommer mig, at det er temmeligt brutalt, at det tillades en Jæger at skyde en Kat paa en Jordbrugers Grund. Sagen er jo den, at naar han har Lov til det, saa kan en Jordbruger, der ikke selv har Jagtretten paa sin Grund, ikke have sin egen Kat gaaende paa sin egen Mark, uden at han kan risikere, at en Jæger kommer og skyder den for ham. Som alle vide, er det netop i Begyndelsen af Jagttiden, at Katten har særlig travlt paa Marken, saa strejfer den rundt og fanger en Masse Rotter og Mus, der ellers sammen med Kornet vilde søge hjem til Lader og Stakke. Jeg tror ikke, en Landbruger har noget mod at se sin Kat vandre om en Morgenstund i Duggen netop i den Tid,

hvor Markerne vrimle af Rotter og Mus, som vi paa Landet kalde Utøj. Vil han saa ikke risikere at se sin omstrefjende Kat skudt af en omstrefjende Jæger, maa han holde sin Kat bunden, og saa kan den ikke gøre ham stor Nytte. Nu er det ganske vist, at det maaske kan gøre ondt i en Jægers Hjerter at tænke paa, at en Kat, naar den strejfer om paa Marken, skal rive en Harekilling ihjel. Den er maaske ikke saa klog, at den kender en Rotte fra en Harekilling, og maaske har den ogsaa Lyst til dem begge, men jeg tror, at mange med mig ville holde paa, at Jagtloven, som særlig sorterer under Landbrugsministeren, egentlig skal gaa ud paa at beskytte Landbruget mere end Vildtet — til Glæde for Jægerne. Katten er en af Landbrugets vigtigste og nyttigste Tjenere, og naar den strejfer om paa Marken, er den i sin ikke blot lovlige, men meget nyttige Funktion og fortjener virkelig ikke at skydes ned, saa meget mere som det vistnok mange Gange er saa, at en jagende Kat gør mere Nytte end en jagende Jæger.

Naa! Dette sidste, som jeg rørte ved, er maaske ikke af saa stor Vigtighed som det første, jeg berørte, men alligevel kunde jeg ønske at henstille ogsaa dette til saavel den højtærede Ministers som det eventuelle Udvalgs Overvejelse.

Formanden (*Sofus Høgsbro*): Jeg maa bede det ærede Medlem erindre, at det er Jagtlovens § 17, Lovforslaget omhandler, og at man derfor, for saa vidt man ønsker andre Ændringer i Jagtloven end i dens § 17, maa fatte sig i størst mulig Korthed. Det er jo ikke hele Jagtloven, som foreligger til Forhandling.

Rørdam: Da denne Lovændring var til Behandling i Landstinget, blev det udtalt af den højtærede Landbrugsminister og et andet æret Medlem, som havde Ordet, at det ikke var heldigt nu at komme ind paa forskellige Ændringer af Jagtloven, da den saa nylig var fremgaaet af et Kompromis mellem de forskellige stridende Parter. Jeg tror imidlertid, at naar man tager denne Paragraf op til Behandling, var der andre Paragraffer i Jagtloven, som lige saa vel kunde trænge til Behandling. Jeg skal først nævne, at jeg tror, at det vilde være heldigt at træffe nogle Foranstaltninger til Sikring af Liv og Lemmer mod alt for ivrige Jægere. Det hænder nemlig hvert Aar, at nogle Mennesker komme til Skade. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse nævne nogle